

PO VŮNI TVÝCH RŮŽÍ

PŘÍRUČKA PRO CTITELE
SVATÉ TEREZIE JEŽÍŠKOVY

,

*Po vůni tvých mastí
poběžíme.*

Píseň všech písní 1, 3.

V PŘEROVĚ LÉTA PÁNĚ 1927

Svou Církev odvěkou, ó Bøže, ochraňuj!
(Sv. Terezie, Žít láskou!)

No. 4336

IMPRIMATUR

Olomucii, die 28. Aprilis 1927

Josephus Vyvlečka,

Praeses a. e. Consistorii

ÚVOD

*Po vůni tvých mastí poběžíme.
Píseň všech písní 1, 3.*

Podivuhodný jest Bůh v svých svatých. Tato slova žalmisty Páně splnila se v naší době na květince ze zahrady Boží, na sv. Terezii Ježíškové. Ještě před nedávnem žila na zemi, potěšujíc vůní svých ctností všechny, s nimiž kdy přišla do styku, a dnes již náleží k světicím v celé Církvi nejvíce uctívaným a vůní svých růží, jimiž podle svého slibu zasypává zem, potěšuje celý svět.*

I v naší vlasti šíří se víc a více úcta malé světice. Vůní svých růží – svých

** Ž. 67, 36.*

ctností a zázraků – vábí i u nás za sebou a přitahuje k Bohu každého, kdo touží jak ona kráčet cestou důvěry, prostoty a oddanosti k Bohu, a kdo se k ní utíká ve všem, co tíží lidské srdce v tomto slzavém údolí.

Také u nás jsou duše, které podle jejího příkladu chtějí milovati Boha a přičiňovati se, aby byl ode všech milován. Proto se navzájem spojily, aby žily v duchu své milované světice a podle jejího příkladu aby modlitbou, obětmi a součinností podporovaly kněžský a laický apoštolát v práci o záchraně duší. Jejich sdružení se jmenuje Sdružení sv. Terezie Ježíškovy.

Tato kniha, kterou podáváme s názvem „Po vůni tvých růží“ katolické veřejnosti, bude jistě vítanou příručkou pro členy Sdružení a pro všechny ctitele sv. Terezie Ježíškovy.

Kéž jí sv. Terezie požehná a zvláště vůní svých ctností celý náš národ co nejbližše přitáhne k trůnu Božímu!

V Přerově 2. ledna 1927.

Sestry Nep. Poč. P. Marie.

SV. TEREZIE JEŽÍŠKOVA

Životopisný nástin.

BÍLÁ KVĚTINKA V ZAHRÁDCE SVÉ RODINY

V severozápadní části Francie, v Normandii, leží milé městečko Alençon. V tamějším kostele Panny Marie vstoupily dne 12. června 1858 dvě duše v svazek, jemuž Bůh mínil přehojně požehnati. Byli to Ludvík Josef Martin a Zélie Guérinová. Oba si v mládí toužebně přáli zasvětiti se úplně Bohu v stavu řeholním. Prozřetelnost Boží však je spojila svátostí stavu manželského. Jejich svaté touhy se splnily v jejich dětech.

Zbožným rodičům dal Pán devět dítek, z nichž čtyři vzlétly do nebe

již v nejútlejším věku, ostatním všem se dostalo milosti povolání do stavu řeholního. Nejmladším dítětem byla naše bílá květinka, jak se sama ráda nazývala. Spatřila světlo světa v kruté zimě 2. ledna 1873 a dostala na křtu svatém jméno Marie Františka Terezie.

Jako nejmladší byla Terezie miláčkem rodičů i sester. Při tom však nebyla malá „princezka“ hýčkána, nýbrž přísně kárána za každou chybu. Sama se přiznává v svých Dějinách duše, že jí svéhlavost připravila nejednu trpkou chvíli. Matka o ní píše: „Řekla-li jednou ne, nic jí neodvrátí od jejího mínění . . .“

Avšak pečlivá výchova bděla nad ní a brzo ji vedla k tomu, aby proti svým chybám bojovala. Upozorně-

ní přijímala Tereзка vždy ochotně.

Veliký žal pocítila již v útlém věku, když Bůh povolal její matku k sobě. Dívenka jindy tak veselá stala se po smrti matčině tichou, vážnou, ostýchavou a citlivou.

Otec nemohl vydržeti tesknou v osiřelém domě, proto se celá rodina přestěhovala do Lisieux. Tehdy jistě nikdo nepomyslel, že dítě, krácející nesměle po boku sestřině, bude za několik let „hvězdou z Lisieux“.

Tam se duši Terežčině zase vrátila radost. Zbožný otec brával ji často s sebou do kostela, kde v ní vzpluly první jiskerky velké lásky Boží. Od té doby konávala všechno jen pro Ježíška. Vše obětovala jen jemu, vždy a všude myslívala jen na svého milovaného Ježíška.

Bylo jí půl deváta roku, když byla dána do pensionátu sester benediktinek v Lisieux. Tam v ní došlo k pevnému rozhodnutí, že se stane řeholnicí, zvláště když se její sestra Pavlina stala karmelitkou. Rozloučení s Pavlinou bylo jí tak těžké, že z něho onemocněla na smrt. Byla však Pannou Marií zázračně uzdravena. Svěťtice sama vypravuje: „Nejblahosla-venější Panna Maria se mi zjevila v podivuhodné kráse, sklonila se ke mně a usmála se na mne.“

Od nejútlejšího mládí toužila Terezie po dni, kdy jí bude dopřáno přistoupiti po prvé k sv. přijímání. A když se konečně ten den přiblížil, byl pro ni dnem nejčistšího blaha. Od té doby byl jí Ježíš vším, nic nemilovala víc než jeho a sílu své lásky

mu projevovала obětmi a utrpením; vítězně kráčela svou cestou k němu. Praví: „Ježíš, jenž se stal maličkým a slabým z lásky ke mně, dal mi odvahu a sílu, vyzbrojil mě, i kráčela jsem od té chvíle od vítězství k vítězství, nastupujíc svou cestu jak obr.“

Její horoucí láska nelekala se utrpení, jež na ni teď dolehlo se vší prudkostí. Otec jí sice dovolil, aby již ve čtrnácti letech vstoupila na Karmel, ale biskup a představení kláštera nechtěli ani slyšeti o tom, aby tak mladická učinila krok tak důležitý.

Co učinila světice? Cesta do Itálie přivedla ji do Říma, a když se poutníci shromáždili u sv. Otce Lva XIII., rozhodla se rychle, padla před ním na kolena a prosila: „Svatý Otče, ke cti svého jubilea dovol, abych již

v patnácti letech směla vstoupiti na Karmel.“ Svatý Otec ji odkázal na představené; i položila sepjaté ruce v pevné důvěře na kolena sv. Otce a pravila: „Ó svatý Otče, řekneš-li ty ano, nikdo mi nebude překážeti.“ Svatý Otec jí pohlédl hluboko do očí a řekl, zdůrazňuje každé slovo: „Buď klidna, dítě, vstoupíš do kláštera tehdy, kdybude chtíti Pán Bůh.“

Po návratu z Říma měla ještě některé potíže, ale konečně přece směla vstoupiti do zátíší karmelského v Lisieux, a to 9. dubna 1889.

NA VÝŠINÁCH KARMELSKÝCH

Řád karmelský byl založen na hoře Karmelu v Palestině a obnoven v původním duchu od sv. Terezie z Avily.

Vstupem na Karmel se splnilo nejvroucnější Terezčino přání; toužilať jen po oběti a v řádě jich našla přehojně. Ani nejmenší předpis řeholní nezdál se příliš nepatrným její svědomitosti a přesnosti. Chtěla nésti celou tíhu trnité cesty svého povolání. Učinila si zásadou: plniti povinnost věrně až do krajnosti.

V klášteře trpěla něžná květinka mnoho, všeliká utrpení však jí oslavovala touha, aby se již co nejdříve mohla spojití řeholními sliby s božským Spasitelem. Toho štěstí se jí dostalo 8. září 1890.

Neobyčejná zbožnost, ctnost a duševní zralost naší světice přiměly představené k tomu, že jí, ač byla tak mladičká, svěřili výchovu novickek. Přijala tento úřad proniknuta

vědomím své slabosti, ale pevně spoléhajíc na božského Pastýře, jenž chtěl skrze ni voditi své ovečky na nejlepší pastvu. Na přání představených napsala svůj životopis a nazvala jej Dějinami duše.

Celý život svaté Terezie byl samá oběť, ale při tom pln něžné i mužné lásky. Vše se u ní soustřeďovalo v lásce k božskému Spasiteli a v touze po něm. Ale přece nezatoužila nikdy, aby Bůh ukrátil dobu jejího utrpení, nikdy neprosila, aby zemřela mláda, to se jí zdálo zbabělostí.

Když pak první posel smrti ji upozornil na blízký konec, zachvělo se její milující srdce radostí. Něžnou květinku schvátily suchotiny a chrlení krve. Horečky ji stravovaly a brzo byla upoutána na lože. Tam

položil božský Spasitel ruku na svou snoubenku a dal jí plnou měrou okoušeti mučednictví tělesného i duševního. Velice trpěla častým pokušením proti víře; její důvěra v Boha a oddanost k němu však se tím jen rozmáhala. Ač světice tolik trpěla, přece nepřestávala býti veselou.

Konečně se přiblížila hodina jejího vysvobození. Obklopena spoluses-trami přijala vroucně svaté svátosti umírajících. Těžkým a dlouhým smrtelným bojem loučila se její duše s tělem. Když doznělo večerní Anděl Páně, pohlédla s nevýslovnou láskou na kříž, který držela v chladnoucích rukou, a se slovy „Ó, miluji ho! . . . Můj Bože . . . miluji tě!“ vzlétla její čistá duše k nebi. Bylo to 30. září 1897.

POVÝŠENA NA OLTÁŘ

Na smrtelné posteli pronesla svatá Terezie prorocká slova: „Buduz nebe dobře činiti na zemi . . . Spustím z nebe dešť růží!“ Svůj slib světice splnila a plní. Jako mocné proudy rozlévají se světem milosti, jež Bůh uděluje na její přímluvu. Není snad místa na zemi, kde by se její jméno nevyslovovalo s úctou a s láskou.

Některé veliké divy, jež Bůh učinil na přímluvu Tereziinu, byly příčinou, že svatá Stolica byla skoro zahrnuta žádostmi, aby se začalo jednati o blahořečení sestry Terezie Ježíškovy. Dva papežové, Pius X. a Benedikt XV., pracovali o tom z vůle Boží, ale teprve svatému Otcí Piu XI. bylo dopřáno, aby květinou z Lisieux

Povýšena na oltář

Terezii Ježíškovu povýšil na oltář – tím, že ji 29. dubna 1923 prohlásil za blahoslavenou.

Ale již po dvou letech dostalo se Terezii další, největší cti, svatořečení. Více než 50.000 osob shromáždilo se 17. května 1925 ve velechrámě sv. Petra v Římě k tomuto slavnostnímu úkonu. Jásot se rozléhal velkolepou svatyní, když se svatý Otec modlil po prvé: „Svatá Terezie, oroduj za nás!“ Zvony velechrámu sv. Petra se jásavě rozhlaholily a k nim se přidružily hned všechny zvony věčného města, oznamující společně celému městu a všemu světu radostnou zvěst o svatořečení.

Kde je nyní naše světice? Je svatořečena, je v nebi. Za těch několik let, v nichž byla věrnou svému bož-

Sv. Terezie Ježíškova, povýšena na oltář

skému Spasiteli, dosáhla nejvyšších cílů, jichž může člověk dojít, a září vítězně jako královna, princezka Boží, na věky věkův.

A na zemi plní své poslání. Učí duše milovati Boha, jak ona ho milovala, vábí všechny ke Kristu vůní svých ctností i svých divů, zasypávají zemi růžemi.

SDRUŽENÍ SV. TEREZIE JEŽÍŠKOVY

Sdružení sv. Terezie Ježíškovy je volné sdružení ctitelů a ctitelek této světice, kteří se přičiňují, aby žili v duchu sv. Terezie z Lisieux a aby modlitbou, obětmi, příkladem a součinností podporovali apoštolskou práci o záchraně duší.

Sekretariát Sdružení je v Přerově na Moravě, Šířava 7. Sekretariát vydává zápisné lístky, vede členské seznamy, přijímá příspěvky a milodary. Čistý příjem a příspěvky se odevzdávají na podporu laického apoštolátu v naší vlasti. Osoby způsobilé, zejména tãkové, které mají vychovatelský vliv, jmenuje sekretariát na doporučení duchovního

správce neb jiného spolehlivého kněze horliteli a horlitelkami Sdružení. Horlitelé a horlitelky zprostředkují přijímání do Sdružení, pečují o to, aby seznamy přihlášených členů a milodary byly pravidelně posílány do sekretariátu, a jsou jako strážnými anděly členů.

O přijetí do Sdružení se žádá buď u horlitelů nebo v sekretariátě Sdružení. Při žádosti o zápis se udává jméno křestní, příjmení a bydliště členů pro členské seznamy. Při zápise a potom každého roku se posílá almužna na podporu laického apoštolátu do sekretariátu Sdružení. Úmrtí členů netřeba oznamovati.

Členové Sdružení se snaží následovati sv. Terezie Ježíškovy příkladným, ctnostným životem podle zásad

duchovního dětství, t. j. v duchu důvěry a dokonalé oddanosti k Bohu, jako tato světice milovati Boha a přičiňovati se, aby byl milován též od jiných. Tento svůj apoštolát v duchu sv. Terezie konají tím, že modlitbou a obětmi, příkladem a součinností podporují apoštolát kněžský i laický.

Naše vlast trpí nedostatkem kněží. V městech i na venkově hynou nesčetné duše vlivem svůdců a nepravých apoštolů, kteří se všemožně přičiňují, aby zvrátili trůn Ježíše Krista jak v životě veřejném, tak v rodinách, tak v srdci jednotlivců. Právě křesťanství mizí v úhledě a náš národ počíná tonouti v moderním pohanství.

Svatý Otec Pius XI. si velice přeje, aby apoštolský duch, horoucí touha

zachraňovati duše se šířily víc než jindy, především vytrvalou modlitbou, svatým životem, potom však též dobrotivou domluvou, účinnými spisy a všemi snahami účinné lásky bliženské . . . , aby jak v jednotlivých duších, tak v životě rodinném a ve společnosti dostalo se božskému Srdci Ježíšovu opět lásky, úcty a moci, jaká mu právem náleží.

Kdo však má pracovati o znovuzřízení sociálního království Ježíše Krista, kdo má přiváděti ztracené duše ke Kristu a k jeho Církvi? Naše apoštolská světice by řekla: „Kdo má zachraňovati duše, aby Ježíše Krista na věky milovaly?“

Nepatrný počet kněží nezmáhá úžasné práce, nevystačuje se zdravím ani s časem. A přece se ta práce

o záchraně duší vykonati musí, duše musejí býti spaseny, musejí přijíti do nebe, Ježíš Kristus za ně umřel, nepřipustíme přece, aby jeho krev byla pro ně zmařena! Nezáleží na tom, kdo je do nebe přivede, jen když do nebe přijdou. Není-li dosti kněží, musejí pod vedením kněžstva pomáhati jiní uvědomělí katolíci „apoštolátem laickým“ s heslem „Všechno pro sociální království Ježíše Krista!“

Potřebujeme mnoho, velmi mnoho apoštolských duší, duší obětavých, které by se modlily, které by spravedlnost Boží usmiřovaly a zachraňovaly duše příkladem a činností. Jsou. díky Bohu takové duše i u nás. Některé věnují činnosti laického apoštolátu každou volnou chvíli při namáhavé práci svého povolání jakož-

to pomocníci a pomocnice z ochoty.

Mimo to je však pro dokonalou organizaci laického apoštolátu potřebí obětavých duší, které by se apoštolské činnosti věnovaly zcela, kterým by tato činnost byla životním povoláním. O jejich výchově a vzdělání se již u nás také pracuje.

Členové Sdružení sv. Terezie Ježíškovy chápou veliký význam laického apoštolátu pro návrat našeho národa k živému křesťanství i obtíže, jež jsou spojeny s jeho vybudováním. Vzpomínajíce horlivosti sv. Terezie pro posvěcení kněží a pro záchranu duší, její touhy, aby pro ně mohla přinášeti co nejvíce obětí, uzavírají podle jejího příkladu do svých modliteb a obětí apoštolát kněžský i laický.

Sdružení sv. Terezie Ježíškovy

Nejsou-li sami činní v apoštolátě buď jako pomocníci a pomocnice z ochoty, nebo jako pomocnice z povolání, snaží se aspoň podle svých sil myšlenku laického apoštolátu šířit a podporovati. Sami věnují velkou péči miláčkům své světice, dětem, katolickému životu rodinnému a vyprošují Církvi svaté v našich vlastech svatých kněží a horlivých laických duší apoštolských.

CESTIČKA DUCHOVNÍHO DĚTSTVÍ SV. TEREZIE JEŽÍŠKOVY

Dokonalá oddanost je vrcholem lásky a nejvyšším bodem tohoto vrcholu je duch dětství.

Msgre Gay.

Sv. Terezie byla vedena Duchem svatým po zvláštní cestě duchovního života, kterou nazývala svou cestičkou. Velice toužila, aby všechny duše poznaly její „cestičku“ plnou pravdy, protože jest příkazem Mistrovým.

Nedlouho před smrtí pronesla světice památná slova: „Cítím, že mé poslání počíná, poslání přičiňovati se, aby Bůh byl milován tak, jak já ho miluji, a abych vedla duše svou cestičkou.“

Na otázku, co rozumí svou cestičkou, odpověděla: „Je to cesta duchovního dětství, cesta důvěry a naprosté oddanosti k Bohu. Ukáži duším, co se u mne tak osvědčilo. Řeknu jim, že mají zde na zemi jen maličký úkol, sypati Ježíši kvítí drobných denních obětí, aby svou věrnou láskou působily jeho Srdci radost. Tak jsem to činívala i já a jsem jista, že mě přijme milostivě.“

Světice opírala svou „malou nauku“, jak tomu říkala, o Písmo svaté. Se zvláštní láskou rozjímávala často o slovech sv. evangelia:

„Amen, pravím vám, neobráte-li se a nebudete-li jako maličci, nevjedete do království nebeského.¹

Kdo se poníží jako pachole toto,

¹ Mat. 18, 3.

ten jest větším v království nebeském.¹

Nechte dítek a nebraňte jim přijíti ke mně; neboť takových jest království nebeské.²

Amen, pravím vám : Kdo nepřijme království Božího jako dítko, nevejde do něho.³

Kdo jest menší mezi vámi všemi, ten jest větší.⁴

Velebím tebe, Otče, Pane nebe i země, že jsi skryl tyto věci před moudrými a opatrnými a zjevil jsi je malíčným ; ano, Otče, že tak zalíbilo se tobě.⁵

Světice poznala, že „Pánu je rozkoší býti mezi dětmi lidskými“,⁶ a že se

¹ Mat. 18, 4.

⁴ Luk. 9, 48.

² Mat. 19, 14.

⁵ Mat. 11, 25, 26.

³ Luk. 18, 17.

⁶ Přísl. 8, 31.

mu nejvíce zalíbí tím, napodobí-li v svém duchovním životě všecken dětský půvab a bude-li se k Bohu chovati dětinně a nenuceně jako maličké dítě k milovanému otci. „Budu tě milovati jak děčko,“ říkala Pánu Bohu . . .

*Jak dítě, jež je plno něžnosti,
mé srdce laskáním tě pohostí . . .*

A jinde :

*Jej Otcem nazývat a jeho děckem
hle, toť mých nebes dar ! být,*

Maličkým býti jest podle sv. Terezie Ježíškovy poznávati svou nicotu, nebýti malomyslným pro své chyby, neboť „děti často padají, ale jsou pří-

liš maličké, aby si velice ublížily“. V jedné ze svých básní světice praví:

*Můj klid: Chci malou jenom být;
a i když cestou klopýtám,
hned vstanu, mohu dále jít,
mne za ruku vzal Ježíš sám.*

„Maličkým býti dále jest, neznepokojevati se ničím a spoléhati ve všem na Boha, jako dítě ve všem spoléhá na otce.“

„I u chudiny se dává dítěti, dokud je zcela maličké, vše, čeho potřebuje; jakmile však povyroste, již je nechce otec živiti a praví: ‚Teď pracuj a starej se sám o sebe.‘ Abych to nikdy nemusila slyšeti, nechtěla jsem růsti, cítíc, že nejsem s to, abych si sama zasloužila živobytí, věčného

života v nebesích. Zůstala jsem tedy vždy maličkou, nemajíc jiného zaměstnání, než trhati vždy květy lásky a oběti a působiti jimi Pánu Bohu radost.“

„Ó můj Bože, nemám ti čím dokázati lásku, než tím, že ti sypu kvítí, to jest, že si nedám ujíti ani nejmenší oběti, pohledu ani slova, že využít-kuji nejmenších úkonů a že je konám z lásky. Z květů, které najdu, nebude jediného, jež bych neutrhla pro tebe! . . .“

A světice pokračuje, mluvíc o tom, co znamená býti maličkým :

„Zůstatí malým znamená nepřivlastňovati si ctností, které konáme, jako bychom byli sami něčeho schopni, nýbrž uznávati, že Bůh vkládá tento poklad do ruky svého dí-

těte, aby ho užívalo podle potřeby.“

Zvláštní pečetí ducha dětství je *důvěra*, naprostá důvěra a dětinná prostota.

Světice píše: „Má cesta je cesta lásky a důvěry v Boha.“

„Ano, od té doby, co i mně bylo dáno, abych poznala lásku Srdce Ježíšova, přiznávám se, že vypudil z mého srdce veškeren strach. Vzpomínka na chyby mě pokořuje a vede k tomu, abych nikdy nespoléhal na svou sílu, která je toliko slabostí. Ale tato vzpomínka mluví ke mně též o milosrdenství a o lásce. Jak by neměly býti ihned stráveny naše chyby, když je vrhneme s dětinnou důvěrou do stravující výhně lásky?“

*Žít láskou značí zahnat všecken
strach
a všechnu vzpomínku chyb
minulých,
nezřím již ani stopy po vinách,
neb oheň Boží smazal všecken hřích.*

„Ne proto spěji k Bohu s takovou důvěrou a láskou, že jsem byla uchráněna hříchu smrtelného. Cítím, že, i kdybych měla na svědomí všechny zločiny, kterých se lze dopustiti, přece bych nepozbyla nic ze své důvěry. Šla bych k božskému Spasiteli se srdcem bolestí zkroušeným a vrhla bych se mu v náruč. Víím, že miluje marnotratného syna, slyšela jsem jeho slova k Magdaleně, k cizoložnici, k Samaritánce. Nikdo by mě nemohl zastrašiti, neboť víím, co si

mám mysliti o jeho lásce a milosrdenství. Víím, že celé to množství urážek by zmizelo okamžitě jako kapka vody ve žhavé výhni.

Ó Ježíši, proč nemohu říci všem malým duším, jak nevýslovně jsi shovívavý! Cítím, že, kdybys, možno-li, našel duši ještě slabší, než je má, že by sis liboval v tom, zasypávati ji milostmi ještě většími, kdyby se jen odevzdala s plnou důvěrou tvému nekonečnému milosrdenství.“

„Nebojím se ani trochu posledních bojů ani útrap nemoci, ať jsou sebe větší. Pán Bůh mi vždy pomáhal. Pomáhal mi a vedl mě za ruku od nejútlejšího mládí. Spoléhám na něho. Utrpení může jíti až do krajnosti, ale jsem jista, že Pán mě neopustí nikdy.“

S důvěrou a s pokorou jest úzce spjata *oddanost*.

„Protože jsem malá a slabá,“ praví světice, „sklání se Ježíš ke mně a vyučuje mě láskavě v tajemstvích své lásky... Mou cestou jest oddanost malého dítěte, které bez bázně usíná v náručí otcově.“

V svém životopise píše:

„Nabídla jsem se Ježíškovi za hračku. Pravila jsem mu, aby se mnou nejednal jako s hračkou cennou, na jakou se děti smějí jen dívat, které se však neodvažují dotknouti, nýbrž jako s bezcenným míčkem, jímž může hoditi na zem, kopati do něho nohou, propíchat jej, nechati v koutě nebo přitisknouti k Srdci, jestliže by mu to působilo radost.“

Později napsala:

„Mým přáním jest plniti vždy vůli Ježíšovu. Nechme ho, ať nám odní-
má a dává, co chce. Dokonalost zá-
leží v tom, abychom plnili jeho vůli
a zcela se mu ponechali.“

„Nepřeji si víc umřítí nežli žítí.
Kdyby mi to Pán ponechal na vůli,
nevolila bych nic; chci jen to, co on
chce, miluji to, co on činí! . . .“

*Chci ještě ráda dlouho žít,
když přeje si to Spasitel;
chtěla bych v nebe s tebou jít,
kdybys, ó Pane, ty to chtěl.*

„Ať nikdo nemyslí, že to zmate a
zničí mé plány, jestliže se uzdravím.
Nikoli, vždyť věk není v očích Bo-
žích ničím, a já bych si to již doved-
la zařídit tak, abych zůstala dítě-

tem, i kdybych žila velice dlouho.“

„Pán Bůh chce, abych se mu ponechala jako dítě zcela maličké, které se nestará, co se s ním stane.“

Z vlastní zkušenosti světice tvrdí:

„Je možno zůstat malým i v nejodpovědnějších úřadech a do nejpozdnějšího stáří. Kdybych umřela až v osmdesáti letech, vím dobře, že bych zůstala právě tak malou, jako jsem teď.“ I v nejtěžších bolestech duševních i tělesných zůstala stejně oddanou.

Naše světice, „květinka Mariina“, jasně pochopila příklad *prostoty* v službě Boží, jaký nám dává Panna Maria. Plna vděčnosti jí praví:

*Cestičku do nebe úzkou jsi ukázala
tím, žes konala vždy nejskrytější
ctnost.*

V životě této světice je vše obyčejné, vše skryté; trpěla velmi mnoho, neměla však při tom jiné nebeské pomoci kromě skrytých milostí, jimiž pomáhá Bůh věřícím duším podle obyčejných cest své Prozřetelnosti. Jsouc dokonale prostá, cvičila se svatá Terezie zcela zvláště v malých ctnostech, používajíc každé příležitosti, aby dokázala Bohu svou lásku.

„Nikterak se nepodobám krásným duším,“ vysvětluje pokorně, „které od dětství konaly všelike kajícínosti. Mé kající skutky byly: přemáhati svévoli, neodmlouvati, nepozorova-

ně prokazovati službičky svému okolí nečekajíc uznání, a tisícere podobné věci.“

Nehledá skvělých příležitostí ke ctnosti. Nejmenší, nejskrytější jsou jí nejmilejší. Pozorujeme-li drobné úkony jejích ctností, zdá se na první pohled, jako by nepřesahovaly mezi obyčejné věrnosti. Zkušené oko však brzo postřehne hrdinství, skryté v této ustavičné věrnosti, na niž nemá vlivu naše přirozená nestálost.

Ctnost sv. Terezie se jeví ještě prostější tím, že ji světice koná tak přirozeně a nenuceně.

Nenuceně, zdánlivě jako bez námahy, jeví se Terezie radostnou, laskavou, úslužnou, a téměř nepozorovaně, ač jednou s velkým vnitřním sebezáporem, vystupuje na ten stu-

peň dokonalosti, kde se ctnost – dílo milosti – zdá již vrozenou.

Doporučuje duším úkony nejpokornějších ctností.

„Svatost nezáleží v tom neb v onom cvičení, nýbrž ve sklonu srdce, který nás činí pokornými a malými v rukou Božích, přesvědčenými o vlastní slabosti a směle spoléhajícími na jeho otcovskou dobrotu.“

„Psáti duchovní knihy a skládati nejvzletnější básně nemá tolik ceny jako nejmenší úkon odříkání.“

„Svatost nezáleží v tom, abychom říkali krásné věci, ani abychom je myslii nebo cítili . . . Bůh nepotřebuje našich skvělých skutků ani našich krásných myšlenek; kdyby chtěl vznešené myšlenky, zda nemá anděly, jejichž poznání nesmírně vy-

niká nad poznání největších veleduchů na světě? Ježíš nepřišel na zem hledat duchaplnosti ani nadání... jen proto se nazýval „Květtem polním“,¹ aby nám ukázal, jak velice miluje prostotu.“

Kéž nám Pán dopřeje, abychom všichni kráčeli k nebi po této dětinně prosté cestě ustavičné věrnosti v nejmenších povinnostech! Kéž se vrhneme v náruč Boží v dětinné, důvěřivé oddanosti, aby Pán s námi činil, co se mu líbí! Ó svatá Terezie Ježíškova, nauč mnoho duší cestičky duchovního dětství, cestě naprosté oddanosti božskému Spasiteli, jenž slíbil království nebeské maličkým a těm, kdo se jim podobají!

¹ Píseň všech písní 2, 1.

MODLITBY

Modlitby ke cti sv. Terezie Ježíškovy

MODLITBA, JÍŽ SI VOLÍME SV. TEREZII JEŽÍŠKOVU ZA PATRONKU

Svatá Terezie, malá světice a velká divotvůrkyně, mocná pomocnice ve všech potřebách, přicházím k tobě s veškerou důvěrou a volím si tě dnes za svou zvláštní patronku. Přijmi mě pod svou ochranu, pomoz mi následovati tvých ctností a podle tvého příkladu kráčet cestou duchovního dětství, po níž tys kráčela tak mužně a odhodlaně! Vypros mi svou velkou důvěru k Pánu Ježíši, svou pokoru, jíž byla proniknuta celá tvá bytost, zvláště

Litanie ke cti sv. Terezie Ježíškovy

však mi vypros svou hrdinnou lásku k božskému Spasiteli, abych dovedl přinést z lásky k němu každou oběť, abych pod tvou ochranou žil jako zápalná oběť jeho lásky a svou duši vydechl v náručí Panny Marie, Matky milosrdenství. Amen.

LITANIE KE CTI SV. TEREZIE JEŽÍŠKOVY

Pane, smiluj se nad námi!
Kriste, smiluj se nad námi!
Pane, smiluj se nad námi!
Kriste, uslyš nás!
Kriste, vyslyš nás!
Otče s nebes, Bože, smiluj se nad
námi!
Synu, Vykupiteli světa, Bože,
Duchu svatý, Bože,

Svatá Trojice, jeden Bože, smiluj se
nad námi!

Svatá Maria, oroduj za nás!

Matko Boží Vítězná,

Sv. Terezie Ježíškova,

Malá světice a velká divotvůrkyně,

Požehnané dítě milosti,

Vzore dítek, které se připravují na

I. sv. přijímání,

Dokonalý vzore prostoty,

Vzore dětinné oddanosti k Bohu,

Příklade dokonalé důvěry,

Hrdinko v drobných obětech,

Oběti milosrdné lásky Boží,

Smírná oběti za kněze,

Vyvolená snoubenko nejvyššího

Krále,

Učitelko duchovního dětství,

Učitelko věrnosti v malém,

Vůdkyně malých duší,

Litanie

Učitelko vnitřního života, oroduj
za nás!
Radostná milovnice kříže,
Mučednice lásky Boží,
Serafínská dcero svaté Matky
Terezie,
Milující a milované dítě Církve svaté,
Vzore apoštolských duší,
Zvláštní patronko kněží,
Mocná pomocnice v apoštolátě,
Strážkyně díla šíření víry,
Těšitelko zarmoucených,
Útočiště nemocných,
Postrachu zlých duchů,
Světice ode všech milovaná, jež
zemi růžemi zasypáváš,
Světice ode všech milovaná, jež
nikoho neoslýcháš,
Světice ode všech milovaná, jež nás
vedeš nejkratší cestou k Bohu,

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, odpusť nám, Pane!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, vyslyš nás, Pane!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi!

CÍRKEVNÍ MODLITBA

Modleme se: Pane Ježíši Kriste, tys řekl: „Nebudete-li jako maličcí, nevejdete do království nebeského!“ Dej nám, prosíme, abychom sv. Terezie následovali srdcem prostým a pokorným tak, abychom dosáhli věčné odměny. Jenž jsi živ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha svatého Bůh po všechny věky věkův. Amen.

MODLITBA O ZVLÁŠTNÍ MILOST

Svatá Terezie Ježíškova, přicházím k tobě, přiváben jsa tvou pokorou a dobrotou. Ty sřekla, že z nebe budeš činiti dobře lidem na zemi; velice potřebuji v své nesnázi tvé pomoci. Proto tě vroucně prosím: přijmi mou modlitbu, přines ji před trůn Boží a podporuj ji svou přímluvou! Ano, prosím tě, přímluv se za mne, miláčku Panny Marie a vyvolená snoubenka božského Spasitele! Vypros mi milost, které tolik potřebuji . . . ! Budu ti vždy za to vděčen a přičiním se, abych tě následoval dětinnou prostotou, pravou pokorou a vroucí láskou k Ježíši Kristu: Bohu ke cti, tobě k radosti a sobě k věčné spáse. Amen.

O SVATOU ČISTOTU

Svatá Terezie Ježíškova, lilie čistoty a nevinnosti, vyprosí mně srdce čisté a nevinné! Posiluj mě v hodině pokušení, chraň mě i každého stínu hříchu! Nedopouštěj, abych svou duši poskvrnil hříchem, raději ať zemru! Čistotou svého srdce chci tobě a své nejdražší Matce Panně Marii dokázat, že vás opravdu miluji. Amen.

ZA MLÁDEŽ

Svatá Terezie, bílá květinko Ježíškova, buď zvláště mládeži vzorem všech ctností! Chraň ji v nesčetných velkých nebezpečích, jež hrozí mladistvým duším v naší době! Vlož do jejich srdcí pevnou víru a účinnou

Za nemocné

lásku k Pánu Ježíši a k Panně Marii, aby byly statečnými v hodině pokušení. Vyprosím úctu, lásku a poslušnost k rodičům a k představeným, chraň zvláště mládež mravně ohroženou a zachovej ji v nevinności a v čistotě! Pros božského Přitele dítek, aby i našim dětem požehnal a nedopustil, aby některý z jeho miláčků byl na věky ztracen. Amen.

ZA NEMOCNÉ

Svatá Terezie Ježíškova, útočiště nemocných, prosím tě, ukaž se milosrdnou i k našemu drahému nemocnému! Ulev mu v bolestech a vypros mu zdraví, jestliže je to svatá vůle Boží! Není-li však jeho uzdravení úmyslem Boží Prozřetelnosti,

vypros mu, naše milovaná světice, milost, aby svou nemoc snášel trpělivě a odevzdaně, by každým okamžikem svého utrpení rozmnožoval čest Boží a sám prospíval v dokonalosti a v lásce Boží. Amen.

ZA OBRÁCENÍ HŘÍŠNÍKŮ

Svatá Terezie Ježíškova, tys žíznila po spáse duší. Touha po jejich záchraně tě stravovala a s radostí přijímalas každou oběť, jen abys uchránila hříšníky plamenů pekelných. Měj slitování se zbloudilými ovečkami, vypros jim, aby své hříchy poznaly, jich opravdově litovaly, hříchů se varovaly a dobrým příkladem napravily všechno, čím uškodily duším příkladem špatným! Přimlouvej

O křesťanského ducha v rodinách

se za ně, vypros jim odpuštění a zároveň milost, aby věrně a statečně vytrvaly v milosti posvěcující. Amen.

O KŘEŠŤANSKÉHO DUCHA V RODINÁCH

Svatá Terezie Ježíškova, tys v mládí plnou měrou zakusila požehnání, jež dítkám přináší výchova v rodině vpravdě katolické. Ustrň se nad našimi rodinami a vypros jim ducha svaté rodiny nazaretské! Rodičům vyprošuj svornost a jednotu u víře, moudrost a sílu ve výchově, dítkám úctu, lásku a poslušnost k rodičům, všem pak vzájemnou lásku, trpělivost v kříži, věrnost v plnění povinností a oddanost k Církvi svaté katolické! Zachovej jejich víru pevnou,

živou a stálou, chraň je mravní zkázy a vypros nám, aby se naše rodiny staly ohnisky živého křesťanství pro celý náš národ! Pros za nás se sv. Václavem, se sv. Lidmilou, se sv. Cyrilem a Metodějem a se všemi našimi svatými patrony! Nedejte zahynouti nám ni budoucím! Amen.

DEVÍTIDENNÍ POBOŽNOSTI
KE CTI SV. TEREZIE
JEŽÍŠKOVY

POBOŽNOST PRVNÍ

Věčný Otče, ty korunuješ v nebi všechny, kdo ti věrně sloužili na zemi: Pro nezištnou lásku, jíž tě vždycky milovala sv. Terezie Ježíškova a pro niž doufala v dětinné

důvěře, „že ty, až přijde do nebe, budeš její vůli plnit tak, jak ona plnívala tvou vůli na zemi“, uděl mi na její přímluvu milost, o niž tě vroucně prosím! – Otčenáš, Zdrávas, Sláva Otci.

Nejsladší Ježíši, Synu věčného Otce, tys přislíbil, že odměníš i nejmenší služby, prokazované bližnímu ve jménu tvém: popatř milostivě na svou malou snoubenku sv. Terezií Ježíškovu, jež vždy tak horlila o spásu duší! Pro všechno dobro, jež vykonala zde na zemi, a pro bolesti, jež snášela tak hrdinně, splň milostivě její vroucí přání „z nebe činiti dobře na zemi“, a uděl mi na její přímluvu milost, o niž tě vroucně prosím! – Otčenáš, Zdrávas, Sláva Otci.

Bože Duše svatý, ty jsi svaté Tere-

zii Ježíškově udělil přebohatě svých milostí a darů a přivedl ji k veliké dokonalosti: pro věrnost, s jakou poslouchala vždy tvých svatých vnuknutí, tě prosím, buď pamětliv jejího příslibení, že „spustí z nebe dešť růží“ (milostí), a uděl mi na její přímluvu milost, o niž tě vroucně prosím! – Otčenáš, Zdrávas, Sláva Otci.

POBOŽNOST DRUHÁ

Pane Ježíši, tys řekl: „Proste a bude vám dáno, tlučte a bude vám otevřeno!“ Tlučeme na dveře tvého nejsvětějšího Srdce a prosíme vroucně, abys nám udělil milost, o niž tě žádáme.

Ježíši, Synu Davidův, smiluj se nad námi a vyslyš nás na přímluvu svaté Terezie Ježíškovy!

Pane Ježíši, tys řekl: „Budete-li míti víru jako zrno hořčičné, řeknete této hoře ‚Přejdi odtud tamto‘, a přejde a nic vám nebude nemožno.“ Voláme s věrou, jež hory přenáší:

Ježíši, Synu Davidův, smiluj se nad námi a vyslyš nás na přímluvu sv. Terezie Ježíškovy!

A se slepcem, jenž tím hlasitěji volal, čím více mu domlouvali, aby mlčel, opakujeme s veškerou vroucností své víry a naděje:

Ježíši, Synu Davidův, smiluj se nad námi a vyslyš nás na přímluvu sv. Terezie Ježíškovy!

Pane Ježíši, tys řekl slepcům, jimž jsi vrátil zrak: „Staň se vám podle víry vaší!“ A ženě kananejské: „Ženo, veliká je víra tvá, staň se tobě, jak žádáš!“ Věříme v tebe, ale roz-

množ víru naši, doufáme v tebe, nezklam naděje naší, nýbrž doplň naše pokorné prosby, v čem jsou nedokonalé, aby se zalíbily tvému nejsvětějšímu Srdci!

Ježíši, Synu Davidův, smiluj se nad námi a vyslyš nás na přímluvu sv. Terezie Ježíškovy!

Pane Ježíši, rozpomeň se, že, prodlévaje na zemi, hojil jsi všechny slabosti a neduhy. Vzpomeň, že se zástupy snažily, aby se tě mohly dotknouti, poněvadž z tebe vycházela síla všechny uzdravující. Ó, promluv i k nám slova: „Jdi, a jak jsi uvěřil, staň se tobě!“

Ježíši, Synu Davidův, smiluj se nad námi a vyslyš nás na přímluvu sv. Terezie Ježíškovy!

Božské Srdce Páně, tys dosud ne-

zklamalo a neopustilo nikoho. Utíkáme se k tobě s pevnou důvěrou a prosíme tě na přímluvu a pro zásluhy tvé nejsvětější Matky Marie Panny a tvé milované snoubenky sv. Terezie Ježíškovy, uděl nám milost, o niž tě pokorně žádáme . . .

POBOŽNOST TŘETÍ¹

Přípravná modlitba.

Můj Bože a Pane, v nejhlubší pokoře klečím před tvou božskou Velebností. Děkuji ti, žes nám dal sv. Terezii Ježíškovu, aby nás poučila, jak uspořádati svůj život, abychom se stali dětmi podle slov Ježíše Krista

¹ Holandsky napsal P. Koenders O. Carm. Upraveno s povolením autorovým.

Devítidenní pobožnost třetí

a jako dítky dosáhli království nebeského. Uděl mi milost, abych dovedl uvažovati o ctnostech tvé vyvolené snoubenky a jimi se řídit. Nauč mě především, abych tě miloval z celého srdce a ponechával se dětinně tvé otcovské Prozřetelnosti.

Prosím tě zvláště o milost, již toužím dosáhnouti na přímluvu svaté Terezie touto devítidenní pobožností.

Den první.

Vstup.

Sestup, nevěsto s Libanonu,
sestup s Libanonu, sejdí: Ra-
nilas srdce mé, sestro má,
nevěsto, ranilas srdce mé.
Píseň všech písní 4, 8 – 9.

Chvalte, sluhové, Hospodi-

Den první

na, chvalte jméno Hospodino. Sláva Otci...

Sestup, nevěsto, s Libanonu, ...

Jako zlatá nitka vine se láska Boží celým životem sv. Terezie Ježíškovy. Od útlého dětství tíhla její mysl k Bohu. Chtěla žít jen pro něho. Jak se bála již jako dítě, aby Boha neurazila, a jestliže se dopustila chyby, již obmývala svou duši ohněm lásky Boží. Žít pro Boha a plnit vůli Boží ve všem, bylo u ní jedno a totéž. Věděla, že Bohu nikdy nic neodepřela, a proto očekávala při smrti se vší důvěrou, že ani Bůh jí v nebi neodepře nic, oč ho pro lidstvo poprosí. Neměla tak dětinná láska pohnouti Srdce Ježíšovo, aby ji vzal ze světa, z toho Libanonu, kde rostou

cedry pýchy a smyslnosti? Bůh ji chtěl míti zcela pro sebe, a proto ji povolal ze světa na Karmel.

Jak posiluje láska sv. Terezie Ježíškovy k Bohu a láska Ježíšova k jeho malé snoubence naši důvěru v její ujištění, „že bude z nebe činiti dobře na zemi“!

Modlitba. – Svatá Terezie Ježíšková, přijmi ode mne pobožnost, již dnes začínám k tvé cti a slávě. Raduji se, že tě milost Boží vedla cestou duchovního dětství a při tom čím dál tím víc zaněcovala lásku Boží v tvém srdci. I mně byla Duchem svatým vlita láska Boží. Ale jak zcela jinak jsem dosud krácel životem, utkvívaje víc na věcech pozemských a na hříchu nežli na věcech duchovních a na Bohu!

Den první

Dovol mi proto, milá světice, abych ti připomenul slova, jež jsi pronesla před smrtí: „Vrátím se nazem, abych učila duše milovati Boha tak, jak jsem ho já milovala“. Přijď k nám tedy nazem a nauč mě Boha milovati, uč mě odumírati všemu, co není Bůh, uč mě žíti jen pro něho a skrze něho. A na důkaz, žeš mě vyslyšela a že zůstaneš u mne, abys mě učila lásce Boží, uděl mi tu milost (jmenuj milost, o kterou prosíš), o niž tě vroucně prosím.

Třikrát Otčenáš ke cti nejsvětější Trojice, již sv. Terezie zvláště uctívala, a litanie.

Den druhý.

Přípravná modlitba jako na str. 59.

Církevní modlitba.

Pane Ježíši Kriste, tys řekl: „Nebudete-li jako děti, nevejde do království nebeského!“ (Mat. 18, 3). Dej nám, prosíme, abychom sv. Terezie následovali srdcem prostým a pokorným tak, abychom dosáhli věčné odměny. Jenž jsi živ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha svatého Bůh po všechny věky věkův. Amen.

Láska byla královnou hrdinných ctností sv. Terezie Ježíškovy. Prostota a pokora byly čestnou družinou této královny. Jak štědře byla sv. Terezie obdařena přirozenými přednostmi

srdce a ducha i milostmi nadpřirozenými! Bůh jí ukázal především velikost a význam nadpřirozeného duchovního života. Při tom však se nikterak ani myšlenkou nepřeceňovala. Slova sv. Pavla „A co máš, abys toho nebyl dostal?“ (I. Kor. 4, 7) stačila sv. Terezii, aby kráčela svou životní cestičkou.

„Pán Bůh mě zahrnul milostmi,“ praví, ale pokorně dodává: „I v přebytku milosti zůstanu pokornou, poněvadž vím, že vše jest od Boha.“ Není ctnosti, v které bychom se měli cvičiti víc než v pokoře. Proto Církev svatá prosí předně, abychom svatou Terezie následovali srdcem prostým a pokorným.

Modlitba. – Sv. Terezie Ježíšková, vzore pokory a prostoty, děkuji ti,

že mě svým příkladem učíš životu dětinně prostému. Při všem svém jednání jsi pamatovala na slova sv. Pavla: „A co máš, abys toho nebyl dostal?“ Mne se týkají i další jeho slova: „Jestliže však jsi (také) dostal, proč se chlubíš, jako bys nebyl dostal?“ Opravdu, pýcha pronikla všechnu mou bytost. Hledám stále jen oslavy své místo slávy Boží.

Pros Ducha svatého, aby mě osvítil, bych se poněkud lépe poznával a následoval příkladu tvé pokory! Vyžádej mi té milosti, abych svou pýchu přemohl, a na důkaz, že mohu spoléhat na tvou mocnou přímluvu, vypros mi milost, o niž tě vroucně prosím, totiž...

Třikrát Otčenáš ke ctinejsv. Trojice a litanie.

Den třetí.

Přípravná modlitba jako na str. 59.

Epištola – z proroka
Isajáše, 66, 12 – 14.

Toto praví Hospodin: „Ejhle, já na něj přivedu jako řeku pokoj a jako rozvodněný potok slávu národů, kterou ssáti budete; u prsů chování budete a na klíně budete laskáni. Jako když matka někoho těší, tak já potěším vás; ano, v Jerusalemě budete potěšeni. Až to uzříte, bude mít radost vaše srdce a kosti vaše jako bylina pučeti se budou. Ukáže se ruka Hospodinova na jeho služích.“

Mohl Bůh pochopitelněji ukázati, jak velice miluje sv. Terezii? Když

se sama nazývá malinkou dušinkou, již dobrotivý Bůh zahrnul milostí, vidíme v duchu matku, která s veškerou láskou objímá dítě v náručí.

Tak jednal Bůh s Terezií. Zaplavil ji láskou a milostí a čím menší, nepatrnější se činila, tím širší, hlubší, a protoi přístupnější byla její duše pro nesčetné důkazy lásky Boží. Zdánlivě žila zcela obyčejným denním životem, a přece byla miláčkem Božím.

Alen nazývá ji epištola i miláčkem lidu? Proroctví Isajášovo můžeme zcela vztáhnouti k ní.

Na mladou neznámou řeholní sestru Bůh „přivedl slávu národů“: úctu a důvěru všeho katolického světa. S tou úctou a důvěrou ji nosíme jak dítě na ruku a laskáme ji na klíně. Všechny radosti a utrpení svěřuje-

me tomu dítěti Božímu, poněvadž víme, že nám může vyprositi všechno; a tak se srdcem radostným a vděčným vidíme, kterak se ruka Hospodinova ukazuje na jeho služebnících.

Modlitba. – Sv. Terezie Ježíškova, Bůh ti podivuhodně projevil svou lásku nesčetnými milostmi, jimiž tě zahrnoval. Raduj se, že ti Otec i Syn prokázali tolik lásky a obohatili tě všemi dary Ducha svatého.

I já jsem dítkem lásky Boží, neboť křtem svatým stala se má duše svatyní nejsvětější Trojice. Láska Boží zjevila se i mně povoláním do svaté Církve katolické a nesčetnými milostmi. S hanbou se však přiznávám, že jsem svým nevděkem jen Boha urážel. Utíkám se proto s pevnou

Devítidenní pobožnost třetí

důvěrou k tobě, svatá Terezie Ježíškova, jež jsi ztrávila život v křestní nevinności, a prosím tě, abys mi vymohla odpuštění hříchů a milost, bych jako dítě Boží dělal svým chováním nebeskému Otci čest. Tebe budu vždy uctívati jako svou nebeskou ochránkyni; na znamení, že můj projev chvály přijímáš, vyžádej mi té milosti, o niž tě vroucně prosím, totiž ...

Třikrát Otčenáš ke cti nejsv. Trojice a litanie.

Den čtvrtý.

Přípravná modlitba jako na str. 59.

Graduale.

Velebím tebe, Otče, Pane nebe i země, že jsi skryl tyto

Den čtvrtý

věci před moudrými a opatrnými a zjevil jsi je maličkým. (Mat. 11, 25 – 30.)

Tys, Hospodine, naděje má od mého mládí. (Ž. 70, 5.) Poslouchejte mne, synové zbožní, a pučte jako růže štípená nad potoky vod. Jako Liban dávejte sladkou vůni, rozvíjte květy jako lilie, (voňte), zeleňte se utěšeně a zapějte píseň chvály, dobrořečte Pánu pro jeho skutky. Aleluja! (Sir. 29, 17 – 19.)

Na slunci božské lásky rozkvetla sv. Terezie jako růže, jež uchvátila božské Srdce Páně. A nejen na zemi, i v nebi ji vidíme jako čistou lilii, jejíž sladká vůně je stálým chvalozpěvem dobroty a milosrdenství božského Spasitele, jenž jí zjevil věci nebeské právě proto, že se viděla malou a ne-

patrnou. A nepraví sama o sobě: „Jsem jarní kvítko, které si božský Zahradník trhá pro radost“?

Mimovolně vzpomínáme při těch slovech epištoly na slova sv. Terezie: „Po smrti spustím z nebe dešť růží.“ Sv. Terezie úplně splnila tento slib lidstvu. Její slova budí v nás důvěru jako slova málokterého světce. Tento miláček Boží skládá všechny prosby katolického lidu před trůnem Božím a vrací se od něho s růžemi milostí, jimiž zasypává svět. Nepobádá nás to, abychom se k ní utíkali se vší důvěrou?

Modlitba. – Svatá Terezie Ježíškova, líbezná květinko v zahradě Boží, podivuj se vděčně vší té kráse, jíž tě Bůh ozdobil, a vůni ctností, jež z tvé duše vždy stoupala k trůnu Božímu.

Vzácná květinko ze šťastné zahrady karmelské, i já chci býti kvítkem v zahradě Boží. Ale bývám často nalomen hříchem, listy mívám potrhány vichřicí vášní a pošpiněny prachem křehkostí. Ó, vypros mi tu milost, aby se můj nadpřirozený život rozvíjel čím dál tím krásněji a vůní ctností potěšoval božské Srdce Páně.

Vzpomeň na své přislíbení, že zasypeš své ctitele deštěm růží! Spoleháje na tvé slovo, prosím tě s velkou důvěrou aspoň o jednu růžičku, totiž o milost . . . !

Třikrát Otčenáš ke cti nejsv. Trojice a litanie.

Den pátý.

Přípravná modlitba jako na str. 59.

Evangelium (Mat. 18, 1-5).

V tu dobu učedníci přistoupili k Ježíšovi a řekli: „Kdo pak jest větší v království nebeském?“ A Ježíš, zavolav k sobě dítko, postavil je uprostřed nich a řekl: „V pravdě pravím vám: Neobrátíte-li se a nebudete-li jako dítky, nevejdete do království nebeského. Kdo se tedy poníží jako dítko toto, ten jest větší v království nebeském.“

Vskutku, co je důležitějšího, potřebnějšího, než abychom se stali podobnými dětem? Dítě nemá vlastní vůle, nestará se o čest, o vznešenost,

o bohatství, každému důvěřuje a ponechává se každému jako hračka. Ano, musíme ovládati svou pýchu, jež nás nutká, abychom se stále stavěli do popředí, toužili po přednosti neb aspoň se domnívali, že jsme víc než jiní.

Jak dokonale zachovávala sv. Terezie tato slova Spasitelova! Sama shrnula svůj životní úkol do těchto slov: „Má duše nehledala nikdy nic jiného než pravdu. Pochopila jsem pokoru srdce.“ Jinde praví: „Býti maličkým jest, poznávati svou nicotu, spoléhati ve všem na Boha, nebýti malomyslným pro své chyby, netoužiti, abychom si nahromadili mnoho zásluh, ničím se neznepokojuvati. Býti maličkým jest, nepřivlastňovati si ctnosti, které konáme, nýbrž uzná-

vati, že Bůh vkládá tento poklad do ruky svého dítěte, aby ho užívalo podle potřeby.“

Jak nás její příklad zahanbuje! Sv. Terezie tak čistá, tak bohatá milostí Boží, a přec tak nepatrná sama před sebou; my samý hřích, samá nedokonalost, chudí zásluhami, a přec tak domýšliví a plní sebe! Ale nezapomínejme, že právě její „maličkost“ je příčinou, že má tak velký vliv na božské Srdce Páně!

Modlitba. – Svatá Terezie Ježíškova, tys tak nesmírně šťastna v nebi, poněvadž jsi přesně zachovávala příkaz Krista Pána, abychom byli pokorní a maličcí. Chtělaš být stále dítětem, abys měla tím větší právo na lásku, na milosrdenství a na dobrotu Boží. Proto jsi také mohla říci, že se

nebojíš o spásu své duše, ježto jsi příliš maličká, aby tě Bůh zavrhl, protože malé děti nemohou býti zavrženy. Ale jak se musím já báti o spásu své duše, protože tato dětinná pokora je mi skoro cizí a já toužím býti velkým před jinými i před sebou samým.

Ó, vyžádej mi neocenitelné milosti pokory a prostoty srdce, pros za mne, aby mi Bůh ukázal, jaký opravdu jsem. Kéž mě to poznání učiní dítětem, jakým mě božský Spasitel chce míti! A poněvadž ti pokora zjednala v nebi takový vliv, že ti Bůh nic neodpírá, ježto jsi na zemi stále plnila vůli jeho a nikoli svou, prosím tě snažně, ukaž mi svou moc a vypros mi milost . . .

Třikrát Otčenáš ke cti nejsv. Trojice a litanie.

Den šestý.

Přípravná modlitba jako na str. 59.

Offertorium.

Velebí duše má Hospodina
a duch můj zaplesal v Bohu,
Spasiteli mém, že shlédl na po-
nížení své služebnice; veliké
věci učinil mi ten, jenž jest
mocný. (Luk. 1, 46 – 49.)

V celém životopise svaté Terezie Ježíškovy není výroku, který by se častěji vyskytoval nežli tato slova Magnificatu, někdy doslovně, jindy podle smyslu. Kolik pohnutek měla sv. Terezie, aby zaplesala v Bohu a pěla píseň díky za veliké věci, které v ní učinil Pán! Byla omilostněna velikými dary. Stálým spolupůsobe-

Den šestý

ním prospívala v milosti a spojovala se víc a více s Bohem, pro něhož žila, pracovala a trpěla.

Často zaznívalo s jejich rtů: „Veliké věci učinil mi Pán; shlédl na ponížení své služebnice!“ Již na první straně Dějin duše praví: „Květinka, jež nyní začíná vypravovati své dějiny, těší se z toho, že smí veřejně velebiti milosti Ježíšovy, jichž si nikterak nezasloužila. Uznává radostně, že na ní nebylo nic, co by bylo přivábilo jeho nebeský laskavý zrak, že ji zahrnul duchovními statky zcela dobrovolně, toliko ze své slitovnosti.

Rozjímáme nyní o svém životě. Inás Bůh vyznamenal nad jiné, inám dal z pouhé lásky nezasloužené důkazy své přízně. Ale i při tom jsme chudí a nepřinesli jsme plodů, jichž

mohl Bůh právem od nás očekávati. Nejsme vinni sami, poněvadž nejsme dosti horliví a poněvadž jen nedbale působíme s milostí Boží? Kéž nás sv. Terezie Ježíškova povzbuzuje k větší věrnosti!

Modlitba. – Svatá Terezie Ježíškova, jak se stydím, patře na tvůj život! I já jsem přijal tytéž milosti jako ty: křest, křesťanskou výchovu, první sv. přijímání. Tys však těch milostí dobře použila, jsouc dětinně pokorná a věrná k milosti Boží. Proto jsem tak chud milostmi, že s nimi nepůsobím věrně.

Přicházím k tobě s velikou důvěrou a prosím tě, vypros mi své velké horlivosti v službě Boží a v duchovním životě, ať i já prospívám v milosti a čím dál tím vděčněji ať mohu opa-

Den sedmý

kovati: „Velebí duše má Hospodina, neboť veliké věci učinil mi ten, jenž jest mocný!“ Ty však, drahá světice, dej mi důkaz své lásky a vypros mi tu milost, o niž tě v těchto dnech vroucně vzývám.

Třikrát Otčenáške cti nejsv. Trojice a litanie.

Den sedmý.

Modlitba přípravná jako na str. 59.

S e k r e t a.

Kéž je ti, ó Pane, prosíme, naše oběť příjemná na vroucí přímluvu tvé svaté panny Terezie, aby byla od tebe přijata skrze zásluhy té, k jejíž cti se slavně obětuje! Skrze Pána našeho . . .

Církev svatá, prosíc touto modlitbou, aby Bůh přijal naši oběť na přímluvu sv. Terezie, ukazuje nám tuto světici jako zápalnou oběť Boží. Zdá se nám, že četné důkazy Boží přízně byly pro ni životní cestou, posetou kvítím, cestou, po níž kráčela zlehka. Ale není tomu tak. Sv. Terezie mnoho trpěla na těle i na duši. Již jako dítě mnoho trpěla duchovní vyprahlostí a úzkostlivostí, a když se konečně splnilo její přání a byla přijata na Karmel, byla vyprahlost a neútěcha prvním darem nebeského Snoubence.

Na těle trpěla tolik, že v posledních dnech svého života zvolala: „Kalich je plný až po kraj. Nikdy bych nebyla věřila, že je možno tolik trpěti!“ A přece zůstala stále dítětem zcela

oddaným do vůle Otcovy. Věděla, že utrpení ji čistí a činí ji Pánu Bohu milejší. Kéž bychom i my tak patřili na své utrpení a přijímali je jako z rukou dobrotivého Otce!

Modlitba. – Sv. Terezie Ježíškova, i na nás se musí splnit slova Spasitelova: „Chce-li kdo za mnou přijíti, zapři sám sebe, vezmi kříž svůj a následuj mne!“ (Mat. 16, 24.) Tys pochopila tajemství utrpení, vypilas kalich jeho až na dno a neslas kříž svůj hrdinně a odevzdána do vůle Boží.

I má cesta životem bývá často trnitá, i má bedra tížívá kříž, a ačkoli vím, že jako učedník Ježíše Krista nesmím kráčet jinou cestou, než krácel můj Bůh a Král, totiž cestou křížovou, přece nemám odvahy, abych šel za božským Spasitelem oddaně a

radostně. Vypros mi proto milost, abych se zcela ponechal nejsvětější vůli Boží, dej mi trochu ze své dětinné ochoty, abych každý kříž přijal jakožto důkaz lásky Boží ke mně! Přijmi mě do své školy ctnosti a na důkaz toho, že mě skutečně chceš vyučovati, vyžádej mi té milosti, o niž tě v těchto dnech vroucně prosím . . .

Třikrát Otčenáš ke cti nejsv. Trojice a litanie.

Den osmý.

Modlitba přípravná jako na str. 59.

Přijímání.

Vodil ji kolkolem, poučoval, střežil jak zřítelnice oka svého. Jak orel rozepjal svá kří-

dla, vzal ji a nosil svými perutěmi. Hospodin sám byl jejím vůdcem. (Dt. 32, 10-11.)

Lze lásku Kristovu k sv. Terezií vyjádřiti vroucněji a zřetelněji? Bůh však ji miloval jen proto, že se snažila býti dítětem podle slov svatého evangelia. Proto se hrdinně cvičila v důvěře v Prozřetelnost Boží a v naprosté oddanosti. „Budme malými dětmi,“ psala, „a malé děti nevědí, co je lepší, pokládají vše za dobré.“ Tak se chovala k Bohu. Stále stejná, v radosti i v zármutku, se vším spěchávala k Srdci Božímu, v něž skládala všechnu důvěru, jsouc přesvědčena, že vše obrátí k dobrému. Proto mohla o sobě říci: „Důvěrou a oddaností jsem dosáhla všeho. Neboť zde na zemi mám jen jednu úlohu:

sypati kvítí na cestu božskému Spasiteli malými denními oběťmi z lásky. Tak jsem se snažila získati ho pro sebe, a proto budu (v nebi) také dobře přijata.“

Veliká její důvěra v Boží Prozřetelnost byla příčinou, že Pán opatroval svou malou snoubenku jako zřítelnici svého oka. Chránil ji křídly své bdělosti a vedl otcovskou láskou.

Kdybychom byli hluboce proniknuti pravdou, že nás Bůh miluje víc než nejlepší matka své dítě, byla by důvěra v jeho Prozřetelnost i nám mocnou oporou na cestě životem a ponechávali bychom se bezstarostně jako děti vedení Božímu.

Modlitba. — Šťastná svatá Terezie Ježíškova! Čím hlouběji vnikám do tvého života, tím jasněji poznávám,

jak je snadno tebe následovati. Tvůj život je jako klidná cesta v lahodném světle velké důvěry, s níž ses ponechala jak povolné dítě rukám nebeského Otce.

Dej, ať tvé poučení čím dál tím zřetelněji mluví k mému srdci! Myšlenka na budoucnost mě často plní úzkostí. Malé protivenství, nepatrná oběť často stačí, abych klesl na mysl a pozbyl vsí důvěry. Vyžádej mi proto té milosti, abych prospíval v dokonalé důvěře a oddanosti jako dítě, jež se nebojí, když je u svého otce. Pak bude i můj život radostnější, neboť budu přesvědčen, že těm, kdo Bohu slouží, je všechno k dobrému. Ponechávám se úplně Boží Prořetelnosti a prosím tě vroucně, abys mi vyprosila milost . . .

Třikrát Otčenáš ke cti nejsv. Trojice a litanie.

Den devátý.

Přípravná modlitba jako na str. 59.

P o p ř i j í m á n í.

Tajemství nebeská kéž rozžehnou v nás, Pane, oheň lásky, s níž se tobě tvá svatá panna Terezie odevzdala vzápalnou oběť za lidi. Skrze Pána našeho . . .

Poslední slova této modlitby jsou životním programem každé karmelitky, zvláště pak sv. Terezie Ježíškovy. Nezasvětila se sv. Terezie Bohu jako zápalná oběť lásky již jako dívka, když její duše zahorela apoštol-

ským ohněm a když po prvé vyprosila obrácení hříšníka a pak mnoho jiných zachránila od pekla? Chápala, že láska k Bohu musí býti účinná, že se musí obětovati pro blaho bližního, chápala, že jako karmelitka musí též ustavičně vyprošovati milost Boží kněžstvu. Její život byl krátký, ale bohatý zásluhami, a jen Bůh ví, kolik duší zachránila, ač žila zdánlivě tak prostě a bezvýznamně!

Kdo má větší právo, aby byl prohlášen za ochránce veškerých misií, jako právě sv. Terezie, jež se obětovala zvláště za misionáře? Kdo nám může větším právem říci „Jednejte podle mého příkladu“?

A jejího příkladu následovati není nesnadno. Naše denní práce, utrpení, obtíže a kříže, náš celý život, ze-

vně sebe obyčejnější, může nám býti zdrojem zásluh, posvěcujeme-li vše dobrým úmyslem. Jest i mocným prostředkem, abychom mohli šířiti království Boží na zemi.

Modlitba. — Sv. Terezie Ježíškova, s bolestí a s hanbou vyznávám, že jsem se až dosud velmi málo staral o rozšíření království Božího na zemi. Děkuji ti srdečně, žes mě svým příkladem poučila, jak snadno mohu dokazovati Církvi sv. svou vděčnost a jak snadno s nepatrnou námahou mohu pomáhati misionářům.

Budu následovati tvého příkladu. Proto tě prosím, vyžádej mi u Pána Ježíše kněze misionáře, pracujícího kdekoli. Přijmu jej za svého duchovního bratra a budu za něho obětovati všechny své myšlenky a skutky,

všechny kříže a utrpení. Doufám, že Ježíš Kristus, Pastýř a Král duší, přijme mou oběť na tvou přímluvu a štědře jí požehná. Vím též, že se ti líbím, když tě takto následuji. Proto také pevně doufám, že nezamítneš mé pokorné modlitby a že mi na důkaz své ochrany vyžádáš té milosti, o niž tě tohoto posledního dne své devítidenní pobožnosti prosím co nejvroucněji.

Třikrát Otčenáš ke cti nejsv. Trojice a litanie.

DENNÍ MODLITBY SDRUŽENÍ

a) Pro dospělé: Svatá Terezie, požehnané dítě milosti, chraň víru a nevinnost naší mládeže a vypros nám mnoho svatých kněží.

b) Pro děti: Svatá Terezie, požehnané dítě milosti, nauč mě milovati Ježíška, jako tys ho milovala v mém věku!

c) Pro prvokomunikanty: Sv. Terezie, požehnané dítě milosti, nauč mě milovati Ježíška, jako tys ho milovala, a připrav mé srdce na první svaté přijímání tak, jak jsi na ně připravovala své vlastní srdce!

(Členové Sdružení však nejsou pod hříchem povinni konati tyto modlitby.)

Velice se doporučuje, abychom sv. Terezii Ježíškovu uctívali tím, že se modlíme 24 Sláva Otci na poděkování nejsvětější Trojici za milosti, které světici udělila za 24 let jejího života, nebo též devět Otčenášů ke cti devíti let jejího života řeholního.

Úkon obětování se milosrdné lásce Boží

Otčenáš byl vůbec nejmilejší modlitbou svaté Terezie Ježíškovy.

*Modlitby, jež složila svatá
Terezie Ježíškova*

ÚKON OBĚTOVÁNÍ SE MILO- SRDNÉ LÁSCE BOŽÍ V OBĚŤ ZÁPALNOU

Ó nejsvětější Trojice, jediný Bože! Toužím tě milovati a přičiňovati se, abys byl milován, toužím pracovati na oslavu Církve sv., zachraňujíc duše na zemi a vysvobozujíc duše trpící v očistci. Toužím plniti dokonale tvou vůli a dosáhnouti toho stupně slávy, kterýs mi připravil v svém království; zkrátka, toužím státi se světící. Ale

cítím, jak jsem ubohá, a proto tě prosím, můj Bože, buď ty sám mou svatostí!

Protože jsi mě tak miloval, žes mi dal svého jediného Syna, aby byl mým Spasitelem a Snoubencem, náležejí nekonečné poklady jeho zásluh mně; obětuji ti je s radostí, prosíc tě, aby ses na mne díval jen skrze tvář Ježíšovu a skrze jeho Srdce plannoucí láskou.

Obětuji ti též všechny zásluhy svatých, kteří jsou v nebi i na zemi, jejich úkony lásky i úkony lásky svatých andělů. Konečně ti obětuji, nejsvětější Trojice, lásku Panny Marie, své milované Matky, i její zásluhy; jí odevzdávám své obětování a prosím ji, aby je přednesla tobě.

Její božský Syn, můj milovaný

Snoubenec, řekl za svého pozemského života: „Všechno, začkoli prositi budete Otce mého ve jménu mém, dá vám.“ A proto jsem si jista, že splníš mé touhy . . . Víím, ó můj Bože, že čím více chceš dáti, tím více tužeb člověku vnukáš.

Cítím v srdci nesmírné touhy a s důvěrou tě prosím, abys mou duši učinil svým vlastnictvím. Ach, nemohu přistupovati k sv. přijímání tak často, jak bych si přála. Ale, Pane, což nejsi všemohoucí? Zůstaň ve mně jak ve svatostánku, nevzdaluj se nikdy ze své malé hostie!

Kéž bych tě dovedla potěšiti za nevděk hříšníků, a prosím tě, nedopusť, abych se ti kdy znelíbila! A když někdy klesnu ze slabosti, kéž tvůj božský pohled očistí mou duši, kéž

sžehne všechny mé nedokonalosti jak oheň, který vše přetvořuje v sebe!

Děkuji ti, Bože, za všechny milosti, kteréš mi udělil, zvláště žes mi dal projíti výhni utrpení. S radostí budu pohlížeti na tebe, třímajícího žezlo kříže, až přijdeš v poslední den. Protožes mě učinil účastnou tohoto vzácného kříže, doufám, že se ti v nebi budu podobati a že na svém oslaveném těle uzřím zářiti svaté rány tvého utrpení.

Doufám, že po vyhnanství pozemském budu tebe požívati, ale nechci shromažďovati zásluh pro nebe. Budu pracovati jen za tvou lásku s tím úmyslem, abych ti působila radost, abych potěšovala tvé svaté Srdce, zachraňovala duše, které tě budou věčně milovati.

Na večer tohoto života objevím se před tebou s rukama prázdnýma, neboť nežádám, Pane, abys počítal mé skutky . . . Všechny naše spravedlnosti jsou poskvrněny v očích tvých! . . . Proto se přioději tvou vlastní spravedlností a od tvé lásky přijmu tebe na věky. Nechci jiného trůnu a jiné koruny nežli tebe, můj Miláčku.

Čas není před tebou ničím, den jeden jest jako tisíc let. Můžeš mě tedy v jediném okamžiku připravit, abych mohla předstoupiti před tebe.

Abych ustavičně žila v dokonalé lásce, zasvěcuji se, Bože můj, tvé milosrdné lásce v oběť zápalnou a prosím tě, abys mě stále stravoval a mou duši zaplavoval proudy své

nekonečné něhy, abych se stala mučednicí tvé lásky.

Až mě toto mučednictví připraví, bych se mohla objeviti před tebou, kéž způsobí konečně mou smrt a kéž se má duše ihned rozletí do věčného objetí tvé milosrdné lásky!

Toužím, Miláčku duše mé, obnovovati tuto svou oběť každým úderem svého srdce, až se konečně stín nachýlí a já tě budu směti tváří v tvář ujišťovati po celou věčnost o své lásce... Amen.

Odpustky 300 dní po každé, modlíme-li se zbožně a zkroušeně tuto modlitbu, počínajíc aspoň slovy: „Abych ustavičně žila v dokonalé lásce . . .“ až do konce.

Plnomocné odpustky jednou za měsíc za obyčejných podmínek, modlíme-li se ji po celý měsíc denně.

V Římě v posv. sb. odp. 31. července 1923.

ZASVĚCENÍ PÁNU JEŽÍŠI V DEN
SV. SLIBŮ

Ó Ježíši, můj božský Snoubenče, nedopouštěj, abych kdy poskvrnila roucho své křestní nevinnosti! Raději mě povolej k sobě, než abych se kdy dopustila sebe menší dobrovolné chyby! Jen tebe hledám, jen tebe toužím nalézt. Dej, ať tvorové nejsou ničím pro mne a já ať ničím nejsem pro ně! Nic pozemského ať neruší mého vnitřního pokoje!

Jen o jedno tě prosím, můj Ježíši, uděl mi vnitřního míru! Jen o mír prosím a především o lásku, o lásku bez mezí. Ježíši, toužím pro tebe zemřítí smrtí mučednickou. Dej mi mučednictví vnitřní nebo vnější, nebo ještě lépe, dej mi obojí!

Učiň, abych své povinnosti plnila co nejdokonaleji, aby nikdo na mne nemyslel, abych byla nohama šlapána, zapomínána jak zrnko písečné. Tobě, Miláčku můj, se obětuji, aby se tvá nejsvětější vůle na mně dokonale vyplnila a nikdy ať mi v tom nepřekáží žádné stvoření! Amen.

MODLITBA K JEŽÍŠKOVĚ

Ó Ježíšku, můj jediný poklade, ponechávám se zcela a úplně tvé božské vůli a tvému zalíbení. Netoužím po jiné radosti, než abych ti vyloučila úsměv. Vtiskni mi své dětské ctnosti a půvaby, aby v den mého narození pro nebe uznali mě andělé a svatí za tvou malou snoubenku Terezii Ježíškovu. Amen.

MODLITBA K BOHU OTCI

Věčný Otče, tvůj jednorozený Syn, sladký Ježíšek, jest mým vlastnictvím, ty sám jsi mi ho dal. Obětuji ti nekonečné zásluhy jeho svatého dětství a prosím tě jeho jménem, povoluj do nebeských radostí velmi mnoho malých dětí, jež by směly následovati Beránka Božího na věky! Amen.

MODLITBA O LÁSKU

(Svatá Terezie prosila, aby se tato modlitba konávala za ni, a to i po její smrti.)

Milosrdný Otče, ve jménu tvého sladkého Ježíše, Panny Marie a všech svatých prosím tě, rozněť nás svým duchem lásky a dopřej nám milosti,

abys byl naším přičiněním velice milován i od jiných!

Jiné modlitby

UPOZORNĚNÍ

Zeň sice mnohá jest, ale dělníků málo. Proste tedy Pána žní, aby poslal dělníky na žeň svou!“ (Luk. 10, 2.) Modli se denně, modli se při každé mši sv. a po každém sv. přijímání, aby Bůh vzbudil i v našem národě mnoho pravých kněžských povolání! Jak nás to kdysi potěší v hodině smrti, budeme-li si moci říci, že v tom knězi, jemuž jsme vyprosili povolání, i dále ještě budeme žíti a pracovati o záchraně duší pro Boha a pro nebe!

Upozornění

Uvádíme zde příklad, kterak Bůh vyslyší modlitbu o kněze.

Matka slavného kardinála Vaughana z Westminstru v Londýně nepřála si ničeho vroucněji, než aby se všechny její děti zasvětily službě Boží v stavu kněžském nebo řeholním. Poněvadž však věděla, že povolání kněžské a řeholní je velká milost Boží, modlívala se o to velice vroucně. Na ten úmysl konávala po třicet let denně hodinu klanění před nejsvětější Svátostí oltářní.

A jak vyslyšel Bůh její modlitbu? Všech pět jejích dcer vstoupilo do stavu řeholního, z osmi jejích synů stalo se šest kněžími, z nich se stal jeden kardinálem, dva arcibiskupy.

Ó, kdyby všechny naše matky horlivě a vroucně se modlily, aby Bůh

aspoň jednoho z jejich synů povolal ke kněžství, jak brzo by se pomohlo nedostatku kněží i u nás!

Modleme se tedy o kněze, a to z těchto důvodů:

1. Ježíš Kristus nás k tomu vyzývá. Nežli božský Spasitel vstoupil na nebesa, když pozoroval celý okršlek zemský se všemi miliony lidí, kteří měli býti přivedeni k Bohu, a když viděl před sebou jen své apoštoly a několik učedníků, pravil, dojat soustrastí: „Žeň sice mnohá jest, ale dělníků málo.“ Hned poté však naznačil, jak tu lze pomoci: „Proste Pána žní, aby poslal dělníky na žeň svou!“

2. Panna Maria si toho vroucně přeje. Přeje si viděti mnoho svatých kněží na vinici svého Syna. Proto

Upozornění

by si měla umíniti každá zbožná duše, že z lásky k Panně Marii modlitbami, oběťmi a almužnami vyprosí aspoň jednoho kněze. Zvlášť horlivě se na ten úmysl modlívejme sv. růženec!

3. Církev svatá nás k tomu napomíná. Nařídila, aby o suchých dnech, kdy se udílí svátost svěcení kněžstva, celý křesťanský svět se postil a modlil, aby od Boha vyprosil hodných kněží.

4. Nedostatek kněžstva ve vlasti i v misiích. Jen modlitbou a obětí lze tu pomoci. Nemá-li národ kněží, a hodných kněží, je to znamením, že se o kněze málo modlí a málo za ně obětuje, nebo se vůbec nemodlí a neobětuje. Kněží jsou dětmi národa; co si národ u Boha vyprosí, to má.

5. Nesmírná cena duší. Sv. Jan Zlatoústý praví: „K ceně jediné duše nelze přirovnati ani cenu celého světa.“ Kolik duší umírá bez Boha, protože není kněží, kteří by se jich ujali! Ó, pomozte zachraňovati duše modlitbou o kněze!

6. Náš vlastní prospěch. Ti, kdo vyprošují jiným povolání ke kněžství, mají podíl na všech dobrých skutcích, které takový kněz později koná. Přispějeme-li k tomu, aby Církve svatá měla o jediného zbožného a svatého kněze více, vykonali jsme před Bohem dílo větší, než kdybychom mu postavili oltář ze zlata.

MODLITBA O KNĚZE PODLE
SRDCE JEŽÍŠOVA

„Žeň sice mnohá jest, ale dělníků málo. Proste tedy Pána žní, aby poslal dělníky na žeň svou!“ Ó božský Spasiteli, prosíme tě pro lásku tvého nejsvětějšího Srdce, sešli Ducha svatého a vyvol hodně mnoho jiných za kněze podle vzoru svého nejsvětějšího Srdce! Zachovej ty, kteréš vyvolil, v nevinnosti a v ctnosti, propůjč jim odvahy a síly, aby překonali všechny překážky, by tvoji věřící nebyli zbaveni svatých svátostí a nepřišli do nebezpečí, že budou zcela ztraceni pro nebe! Ó Ježíši, vyslyš nás!

Ó neposkvrněná Panno Maria, vypros nám mnoho svatých kněží, kteří

by všude pomáhali rozšiřovati tvou čest! Amen.

MODLITBA ZA KNĚZE

Nejmilejší Ježíši, příteli kněží, posílej všem kněžím denně všech sedmero darů Ducha svatého, aby byli všechno všechněm v životě i v smrti! Uděl jim trpělivosti s maličkými, soucitu s nemocnými, pokory u chudiny, odvahy proti nepřátelům tvé svaté Církve! Učiň je neúnavnými při vyučování, ochotnými k udílení svátosti pokání, štědrými při rozdávání sv. přijímání! Učiň je hroznými peklu a všem jeho spojencům, zato však posly míru pro všechny lidi dobré vůle! Kam se ubírají, tam je provázej tvé požehnání, kde prodlé-

vají, tam zavítej tvůj mír, komu žehnají, ten buď i tebou, Bože, požehnan! Učiň je apoštoly, učiň je světci! Amen.

MODLITBA O HORLIVÉ KNĚZE A MISIONÁŘE

Pane Ježíši Kriste, Spasiteli světa a milovníku lidských duší, vzpomínáme tvých slov: „Žeň sice mnohá jest, ale dělníků málo. Proste tedy Pána žní, aby poslal dělníky na žeň svou.“

Zajisté, ó Pane, žeň je velmi veliká, mnoho národů dlí ještě ve tmách a v stínu smrti, v bludu a v nevěře, a přec by měli také býti dobrou pšenicí v tvých stodolách. Proto tě prosíme ve jménu tvé neposkvrněné

Matky, ve jménu všech svatých apoštolů a misionářů, ve jménu tvé věrné služebnice sv. Terezie Ježíškovy, jež tak prahla po záchraně duší, vzbud' velmi mnoho povolání k stavu kněžskému a misionářskému a pohni srdcem zámožných lidí, aby ochotně poskytli pomoc na vzdělání chudých, ale hodných jinochů k stavu kněžskému. Tys vyvolil apoštoly, aby nesli tvé jméno ke všem národům; vyvol si i nyní mnoho nadšených duší, které by se nelekaly práce na tvé vinici, nýbrž byly šťastny, že mohou mnoho pobloudilých duší přivést k poznání tvého jména, aby kdysi v blaženosti nebeské s nimi chválily tebe, jenž s Otcem a s Duchem svatým živ jsi a kraluješ na věky věkův. Amen.

Modlitba o apoštolské pracovníky

Svatá Terezie Ježíšková, patronko misií, jež jsi svým apoštolským srdcem objímala celý svět, zvláště dílo šíření víry, přimlouvej se u trůnu Božího, aby nám Bůh dal mnoho horlivých kněží a misionářů pro spásu nesmrtelných duší! Amen.

MODLITBA O APOŠTOLSKÉ PRACOVNÍKY

Pomni, ó přesvaté Srdce Ježíšovo, kolik jsi pro nás vytrpělo a s jakou láskou jsi toužilo a toužíš po oslavě Otce nebeského a po naší spáse!

Pro tuto nesmírnou lásku, touhu a bolest Srdce tvého tě prosíme skrze Marii, Matku milosrdenství, posvěcuj nás podle svých nejsvětějších úmyslů a pošli nám mnoho apoštol-

ských duší, jež by žily hlubokým vnitřním životem a jako pravé smírné oběti tvé lásky v ničem nehledaly sebe, nýbrž ve všem jen tvé uspokojení a záchranu duší!

Uděl jim všech přirozených i nadpřirozených prostředků, aby mohly co nejdokonaleji oslaviti tebe a tvého nebeského Otce a zachrániti co nejvíce duší! Ach, nezamítej našich proseb, předobré Srdce Ježíšovo, nýbrž slyš a vyslyš nás milostivě! Amen.

MODLITBA APOŠTOLSKÝCH PRACOVNÍKŮ

Pochází asi od sv. Ignáce z Loyoly.

Věčné Slovo, jednorozený Synu Boží! Nauč nás pravé velkomysl-

Modlitba o účinnou lásku k bližnímu

nosti! Nauč nás tobě sloužiti, jak toho právem zasluguješ: abychom dávali a nepočítali, abychom bojovali a nedbali ran, abychom pracovali a netoužili po odpočinku, abychom se obětovali a nehledali jiné odměny než té, že jsme vyhověli tvé svaté vůli! Amen.

MODLITBA O ÚČINNOU LÁSKU K BLIŽNÍMU

Ježíši, ty žiješ v nejsvětější Svátosti oltářní, ale mlčíš. Ze svatostánku již neprojevuješ své dobroty a svého milosrdenství slovy a zázraky tak jako za dnů svého pozemského života. Ale přece toužíš, aby lidé cítili tvou lásku. Proto se ti nabízím, použivej všech údů mého těla, všech

schopností mé duše, čiň skrze mne to, cos konal na zemi pro lidi, jež jsi tak miloval!

Ó Ježíši, tys v své opuštěnosti na hoře Olivetské a na kříži prosil Otce nebeského o útěchu. Ty víš, že některé duše nemají na zemi opory ani útěchy. Pošli jim anděla, aby jim přinesl radost! Mohl-li bych utrpením vnitřním nebo vnějším přispěti k tomu, aby některý z tvých andělů potěšil zarmoucenou duši, obětuji ti, ó Ježíši, rád své utrpení.

Ó Ježíši, ty toužíš po lidech, kteří by k duším mluvili o tvé lásce, kteří by řekli chudým a opovrženým, že nejsou opuštěni, malomyslným, že mají Otce: ó Ježíši, dej, abych i já tak činil! A aby marnivost snad nepokazila, co pochází jen od tebe,

učiň, abych rozdával slova a důkazy lásky, milosrdenství a odpuštění téměř nevědomky. Kéž pokládám za ztracený každý den, v kterém bych nevydal svědectví o tvé dobrotě!

Ó Ježíši, tys byl tak trpěliv, tak ochoten vysvětlovati opět a opět totéž; nauč mě trpělivě poslouchati, trpělivě pomáhati! Posilni mě, abych zůstal přívětiv, i když je mi někdo obtížný! A jestliže bych ze slabosti projevil někdy únavu, nudu a netrpělivost, dej, ať to rychle napravím laskavým slovem.

Ó Ježíši, tys čekal s nekonečnou něhou na příležitost, abys mohl činiti dobro. Nauč mě vyciťovati utrpení, utajované ostýchavostí a bázni! Dej, ať statečně spěchám na pomoc, uděl mi jemnocitu, ať nezraňuji,

nýbrž ať nalévám balzámu na každou ránu!

Ó Ježíši, ty hledáš věrné rozdávatelé svých pokladů a svých radostí. Dej mi mnoho, ať mohu dávat mnohým! Mýma rukama hoj rány a prokazuj dobrodiní; ať mé ruce pracují pro všechny, ať pomáhají všem! Kéž nikdy nezapomenu, že jsem na zemi proto, abych podle tvého příkladu bližnímu sloužil!

Ó Ježíši, ty miluješ duše tak vroucně! Před tebou má cenu jen duše, ať je zevnějšek krásný či odpudlivý, povaha mírná či dráždivá; dej, ať i já ve styku s lidmi vidím jen duše, hledám a miluji jen duše, pro něž jsi umřel na kříži. Amen.

MODLITBA K PANNĚ MARIÍ ZA
OBRÁCENÍ BLUDAŘŮ A
ROZKOLNÍKŮ

Ó Maria, Matko milosrdenství a útočiště hříšníků, shlédni, prosíme tě, milosrdně na bludaře a na rozkolníky! Stolice moudrosti, osviť jejich mysl, která je tak nešťastně zastřena temnotou nevědomosti a hříchu, aby jasně poznali, že svatá, apoštolská, římskokatolická Církev jest jedinou a pravou Církví Ježíše Krista, mimo niž nelze dosíci svatosti ani spásy! Dokonej jejich úplné obrácení tím, že jim vyprosíš milost, aby přijali všechny pravdy naší sv. víry a podrobili se náměstku Ježíše Krista na zemi, svatému Otcí v Římě! Tak ať jsou s námi brzo spojeni sladkým

Jiné modlitby

poutem božské lásky, aby byl jeden ovčinec pod jediným pastýřem a abychom všichni pospolu, slavná Panno, na věky pěli radostně: Raduj se, Panno Maria, jež jsi sama potře-la všechna bludná učení na celém světě! Amen.

Třikrát Zdrávas, Maria.

Odpustky 300 dní denně. Pius IX. 30. prosince 1868.

Sladké Srdce Ježíšovo, smiluj se nad námi a nad našimi zbloudilými bratry!

Odpustky 100 dní po každé. Pius X. 13. srpna 1908.

MODLITBA O ZACHOVÁNÍ
SVATÉ VÍRY V NAŠEM NÁRODĚ

Králi věků, Kriste Ježíši, pro lásku tvého božského Srdce tě prosíme, uděl našemu národu milost, aby se víra svatováclavská u nás stala a zůstala jeho jediným náboženstvím a náš národ aby se stal a zůstal věrně katolickým! Vzbud' mu vůdce plné moudrosti a víry, neboť jen takoví vůdcové budou rozníceni svatováclavskou láskou k vlasti a k národu.

Jediné v tvém božském Srdci je možno sjednocení Slovanů v pravé víře. Proto jen od tvého Srdce tu milost očekáváme a o ni úpěnlivě prosíme pro tvou lásku k vlasti a ke všemu lidstvu.

„Tvá je, Hospodine, velebnost i moc i sláva i vítězství.“ (I. Par. 29, 11).

Nesmrtelný Králi věků, dej, ať za splnění těchto proseb děkujeme tobě se svatými ochránci v tom království, kde kraluješ láskou věčnou! Amen¹.

POBOŽNOST K SV. PŘIJÍMÁNÍ

Podle katechismu Pia X.

Před sv. přijímáním.

Víra. Můj Pane a Spasiteli Ježíši Kriste, věřím pevně, že jsi v nejsvětější Svátosti oltářní skutečně přítomen s tělem a s krví, s božstvím a s člověčenstvím. Tys vyslovil nad

¹ P. J. Jaroš T. J., Život podle božského Srdce Páně.

chlebem a nad vínem a pronášíš nad nimi denně ústy kněžskými slova: „Toto je tělo mé, toto je krev má!“

Pokora. Můj Pane a Spasiteli Ježíši Kriste, nejsem hoden, abys vešel pod střechu mou, ale toliko rci slovem, a uzdravena bude duše má! Ač pro množství hříchů nezasluhuji, abych tebe, velkého Boha, přijal do svého srdce, přicházím přece s velikou důvěrou, protože jsi mě pozval a protože bez tebe nemohu žít a být šťasten.

Lítost. Můj Pane a Spasiteli Ježíši Kriste, lituji všech svých hříchů ne proto, že jsem pro ně zasloužil trestů, nýbrž proto, že jsem jimi velice zarmoutil tebe, svého nejmilejšího Spasitele, tebe, jenž jsi vše obě-

toval z lásky ke mně. Kéž bych nikdy nebyl urazil tvé božské Srdce! Kéž bych se nebyl dopustil tolika hříchů! Umiňuji si pevně s tvou milostí, že se již nedopustím hříchů aspoň zcela dobrovolných, že se budu varovati příležitosti k hříchu a činiti pokání.

Naděje. Můj Pane a Spasiteli Ježíši Kriste, doufám, že se mi zcela daruješ v sv. přijímání, že mi prokážeš milosrdenství a udělíš všech milostí, kterých potřebuji k své věčné spáse.

Láska. Ó Pane, tys hoden nekonečné lásky, tys můj Otec, můj Vykupitel, můj Bůh! A proto tě miluji z celého srdce nade všecko, a z lásky k tobě miluji své bližní jako sebe

samého a odpouštím všem, kdo mě urazili.

Touha. Ó Pane, vroucně toužím, abys přišel do mého srdce, abych se od tebe již nikdy neodloučil a setrval v tvé milosti.

Prosba k svatým. Sv. anděle strážný, svatí patronové a zvláště ty, nejvyšší Panno a Matko Boží Maria, půjčte mi svého přesvatého a přecistého srdce, abych do něho uvedl svého Pána a Spasitele a ho miloval, jak vy jej milujete!

Po sv. přijímání.

Víra. Můj Pane Ježíši Kriste, věřím, že jsi skutečně ve mně přítomen s tě-

lem, s krví, s duší a s božstvím. Věřím to pevněji, než kdybych to viděl svýma očima.

Klanění. Ó můj Ježíši, klaním se ti, protože jsi ve mně přítomen. Spojuji se s nejsvětější Pannou Marií, s anděly a se svatými, abych se ti klaněl, jak toho zasluguješ.

Díky. Ó Ježíši, Pane můj, děkuji ti z celého srdce, žeš přišel ke mně. Čím se ti odplatím za vše, cos pro mne učinil? Nejsvětější Panno Maria, anděle strážný, všichni svatí andělé, všichni světcové a světice Boží, děkujte Ježíši se mnou a za mne!

Láska. Ó Ježíši, můj Bože a mé všechno! Milujitě, jak jen mohu a dovedu.

Toužím tě milovati tak, jak toho zasluluješ. Učiň, abych tě miloval nade všecko nyní a na věky věkův!

Obětování. Ó můj Ježíši, ty ses mi zcela daroval, hle, i já se ti zcela dávám! Obětuji ti své srdce i svou duši, zasvěcuji ti celý svůj život a chci býti tvým na věky. Ježíši, tobě jsem živ, Ježíši, tobě umírám, Ježíši, tvůj jsem v životě i v smrti.

Důvěra. Ó můj Ježíši, proto že ses přišel do mého srdce, doufám, že se již nikdy ode mne neodloučíš, nýbrž že vždy budeš se mnou svou božskou milostí. Jen ať se nedopustím žádného hříchu smrtelného! Ó Ježíši, dej, ať raději zemru, než abych se smrtelným hříchem stal tvým nepřítelem!

Prošba. Ó můj Ježíši, dej mi, prosím tě, všechny milosti, o kterých víš, že jich má duše potřeboje a že by mi prospěly! Žehnej a pomáhej mým představeným, mým rodičům a příbuzným, mým dobrodincům a přátelům, všem potřebným, umírajícím a duším v očistci!

K sv. Terezií Ježíškové. A ty, miláčku božského Spasitele, sv. Terezie Ježíškova, pomoz mi milovati Pána Ježíše, jenž pod způsobou chleba vstoupil do mého srdce! Pomoz mi, abych se přemáhal z lásky k němu, bojoval proti své hlavní chybě a jako dobrý křesťan žil i zemřel v lásce Boží! Přimlouvej se za mne u trůnu Božího a vypros mi vyslyšení mých proseb podle svaté vůle Boží! Amen.

MODLITBA PŘED OBRAZEM
UKŘIŽOVANÉHO

Ejhle, dobrý a nejsladší Ježíši, padám na kolena před tváří tvou a s největší vroucností své duše tě prosím a žádám: Vstěp do mého srdce živou víru, naději a lásku, pravou lítost nad mými hříchy a pevnou vůli se polepsiti, když hlubokou soustrastí a bolestí jsa proniknut, rozumám a v duchu uvažuji o tvých sv. pěti ranách, jsa pamětliv slov, jež na tvé rty, ó dobrý Ježíši, vložil prorok David řka: „Zbodli ruce mé i nohy mé, sečtli všechny kosti mé“!

Plnomocné odpustky v den sv. přijímání;
modlitba na úmysl sv. Otce.

ODPUSTKOVÁ MODLITBA KE
KRISTU PÁNU KRÁLI

Ježíši Kriste, uznávám tě za Krále světa. Všechno, co bylo stvořeno, pro tebe je stvořeno. Jednej tedy se mnou podle svého práva!

Obnovuji svůj křestní slib a odříkám se zlého ducha i vší pýchy jeho i všech skutků jeho. Slibuji, že budu žít jako řádný křesťan. Zvláště se zavazuji, že vynaložím vše, aby zvítězila práva Boží a tvé svaté Církve.

Božské Srdce Ježíšovo, obětuji ti své nepatrné skutky, aby všechna srdce uznala tvé svaté království a tvůj pokoj aby zavládl na celém světě. Amen.

Plnomocné odpustky jednou denně za obvyklých podmínek, jimiž jsou: sv. zpověď,

Zasvěcení lidstva bož. Srdci Ježíšovu

sv. přijímání, návštěva kostela a modlitba
na úmysl sv. Otce. Pius XI. 21/2 1923.

ZASVĚCENÍ POKOLENÍ LIDSKÉHO BOŽSKÉMU SRDCI JEŽÍŠOVU

Nejsladší Ježíši, Vykupiteli pokolení lidského, shlédni na nás, klečící pokorně před oltářem tvým! Tvoji jsme, tvými býti chceme; abychom se však s tebou mohli spojit ještě pevněji, hle, jedenkaždý z nás dnes nejsvětějšímu Srdci tvému dobrovolně se zasvěcuje! Mnozí tebe sice dosud nikdy nepoznali; mnozí opět pohrdli příkázáními tvými, pohrdli i tebou. Nad obojími smiluj se, Ježíši nejdobrotivější, a všechny přitáhni k svatému Srdci svému! Buď, Pane,

králem nejen těch věřících, kteří se nikdy od tebe neodloučili, nýbrž i synů marnotratných, kteří tebe opustili; učiň, ať se do domu otcovského brzo navrátí, by hladem a bídou nezhyňuli! Buď králem i o těch, jež svedly bludné názory neb odtrhla nesvornost, i přivolej je opět do přístavu pravdy a k jednotě víry, by zakrátko byl jeden ovčinec a jeden pastýř! Buď králem všech, kteří dosud vězí ve tmách modloslužby neb islamu, neodmítej jich a přiveď je k světlu království svého! Rač též pohlédnouti zrakem milosrdenství svého na syny toho národa, jenž tak dlouho byl národem vyvoleným, a krev, kterou kdysi na sebe svolávali, nechať na ně nyní také sestoupí jako očistný proud spásy a života!

Zasvěcení lidstva bož. Srdci Ježíšovu

Uděl, Pane, Církvi své plnou a bezpečnou svobodu; dej všem národům klid urovnaných poměrů; učiň, ať z obou konců země zaznívá jeden hlas: Chváleno buď božské Srdce, jímž se nám dostalo spásy:
jemu buď čest a sláva na věky!
Amen.

C. J. A. et R.!

OBSAH

Úvod	5
Sv. Terezie Ježíškova. Životopisný nástin	9
Sdružení sv. Terezie Ježíškovy	21
Cestička duchovního dětství	28
Modlitby	44
<i>Modlitby ke cti sv. Terezie Ježíškovy</i>	44
Modlitba, jíž si volíme sv. Tereziï za patronku	44
Litanie ke cti sv. Terezie Ježíškovy	45
Církevní modlitba	48
Modlitba o zvláštní milost	49
O sv. čistotu	50
Za mládež	50
Za nemocné	51
Za obrácení hříšníků	52
O křesťanského ducha v rodinách	53
Devítidenní pobožnosti ke cti sv. Terezie Ježíškovy	54
Pobožnost první	54
Pobožnost druhá	56
Pobožnost třetí	59
Denní modlitby Sdružení	91
<i>Modlitby, jež složila sv. Terezie Ježíškova</i>	93
Úkon obětování milosrdné lásce Boží	93

Zasvěcení Pánu Ježíši	99
Modlitba k Ježíškovi	100
Modlitba k Bohu Otci	101
Modlitba o lásku	101
<i>Jiné modlitby</i>	102
Upozornění	102
Modlitba o kněze podle Srdce Je- žíšova	107
Modlitba za kněze	108
Modlitba o horlivé kněze a misionáře	109
Modlitba o apoštolské pracovníky .	111
Modlitba apoštolských pracovníků	112
Modlitba o účinnou lásku k bližnímu	113
Modlitba k Panně Marii za obrácení bludařů a rozkolníků	117
Modlitba o zachování víry v našem národě	119
Pobožnost k sv. přijímání	120
Modlitba před obrazem Ukřižova- ného	127
Odpustková modlitba ke Kristu Pá- nu Králi	129
Zasvěcení pokolení lidského božské- mu Srdci Ježíšovu	129

P O V Ů N I T V Ý C H R Ů Ž Í

Upravily a vydaly Sestry Ne-
poskvrněného Početí P. Marie
v Přerově, Šířava 7, Morava
Úryvky z básní svaté Terezie
Ježíškovy přeložil Dr. Alfred
Fuchs. Vytiskly Lidové závody
tiskařské a nakladatelské,

spol. s r. o. v Olomouci

L. P. 1927